

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра прикладної математики та економічної кібернетики

**ЗБІРНИК ТЕЗ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«РОЗВИТОК МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В
АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ПІВДНЯ УКРАЇНИ»**

Секція конференції
*«Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці
та агробізнесі»*

15 травня 2020 року (м. Херсон, Україна)

18	Сложинська В.О., Димова Г.О. Використання проекційних методів для аналізу станів системи економічної динаміки	47
19	Сметанка Д. В., Ларченко О. В. Агропідприємництво в смартфоні	50
20	Соколова М. П., Степаненко Н.В. Інформаційні технології в банківській сфері та кібербезпека	52
21	Стратічук О.В, Лобода О.М. Використання хмарних технологій на аграрному підприємстві	54
22	Тихоход К.С., Димова Г.О. Дослідження стійкості системи економічної динаміки	56
23	Шевченко А. А., Ларченко О. В. Застосування комп'ютерної графіки в сфері дизайну	60
24	Шевченко О.А., Ларченко О. В. Передові та комп'ютерно – інтегровані технології в сфері аграрної індустрії	62
25	Шевченко О.А., Кавун Г.М. Моделі і методи прогнозу забруднення водних ресурсів	65

Сложинська В.О. – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня

Науковий керівник: **Димова Г.О.** - к.т.н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон

ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКЦІЙНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ АНАЛІЗУ СТАНІВ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДИНАМІКИ

Для лінійних систем економічної динаміки, що володіють властивостями, де всі вихідні координати системи допускають безпосереднє вимірювання і спостереження, формування оптимального закону управління як функції координат стану може здійснюватися навіть при наявності різних відхилень при вимірюванні. Однак в інженерній практиці дуже часто не всі координати стану допускають спостереження і вимірювання [1, 2]. У цих випадках оптимальний закон управління визначається як функція частини найкращих оцінок координат стану, які визначаються за вимірюваннями вихідних сигналів системи. Отже, проблема оптимального управління в більш загальній постановці включає в себе як проблему знаходження оптимальної оцінки станів системи, так і проблему оптимального управління.

Задача знаходження оцінок станів систем економічної динаміки є досить пошириною при проектуванні оптимальних безперервних і дискретних систем управління при їх стохастичному та детермінованому розгляді. Розв'язання задачі при стохастичному знаходженні оцінок станів була заснована на методах факторизації кореляційних матриць повністю спостережуваних множин вихідних сигналів динамічних систем [3].

Розглянемо можливості розв'язувати окремі задачі знаходження оцінок та оптимальних управлінь методом проектування багатовимірних просторів на власні підпростори. При дослідженні систем економічної динаміки в окремих випадках всі вихідні координати системи допускають безпосереднє вимірювання і спостереження.

Застосуємо узагальнений підхід до розв'язання задачі управління багатомірною системою з координатами недоступними для спостереження на основі методу проєціювання просторів на підпростори [4]. У цих випадках тільки вихідні сигнали можуть бути виміряні безпосередньо.

При розв'язанні задачі будемо вважати, що вихідні змінні є лінійними функціями координат стану $\vec{x}(k)$ і пов'язані з останніми лінійним перетворенням

$$\vec{y}(k) = \mathbf{M} \vec{x}(k),$$

де \vec{x} – n -мірний вектор; \vec{y} – p -мірний вектор; \mathbf{M} – матриця розміру $p \times n$ з $p \leq n$.

При дослідженні можливості оптимального управління будемо виходити з того, що система описується векторно-матричним диференційним рівнянням [1, 2, 3].

$$\vec{x} = \mathbf{A}(t)\vec{x}(t) + \mathbf{D}(t)\vec{m}(t) + \vec{n}(t) , \quad (1)$$

де $\vec{x}(t)$ – n -мірний вектор, що представляє змінні стану; $\vec{m}(t)$ – k -мірний вектор, що представляє управлюючі впливи; $\vec{n}(t)$ – s -мірний вектор, що представляє зовнішні випадкові впливи; $\mathbf{A}(t)$ – матриця коефіцієнтів процесів, що протікають в системі; $\mathbf{D}(t)$ – матриця управління.

Розв'язання рівняння (1) має вигляд

$$\vec{x}(t) = \varphi(t, t_0)\vec{x}(t_0) + \int_{t_0}^t [\varphi(t, \tau)\mathbf{D}(\tau)\vec{m}(\tau) + \vec{n}(\tau)]d\tau ,$$

де $\varphi(t, t_0)$ – матриця переходу, що задовольняє однорідному диференціальному рівнянню $\frac{d\varphi(t, t_0)}{dt} = \mathbf{A}(t)\varphi(t, t_0)$ і співвідношенню $\varphi(t_0, t_0) = \mathbf{I}$,

де \mathbf{I} – одинична матриця.

Принцип побудови оптимальних управлінь системи економічної динаміки визначається також показником якості, у вимогах якого враховуються обмеження, при дотриманні яких гарантується фізична реалізація оптимального управління динамічною системою. При реалізації цифрових систем управління показник якості визначається квадратичною формою [1, 2, 6].

$$J_N = \sum_{k=1}^N \left\{ [\vec{x}^d(k) - \vec{x}(k)]' \mathbf{Q}(k) [\vec{x}^d(k) - \vec{x}(k)] + \lambda \vec{m}'(k-1) \mathbf{H}(k-1) \vec{m}(k-1) \right\},$$

де $\vec{x}^d(k)$ – вектор бажаного стану; \mathbf{Q} , \mathbf{H} – позитивно визначені симетричні матриці; λ – постійний множник.

При відповідному виборі елементів матриці \mathbf{Q} будь-яку координату стану процесу можна зробити більш важливою і ефективною для оцінки якості системи в порівнянні з іншою змінною. Аналогічно, шляхом вибору елементів матриці \mathbf{H} можна накласти бажані обмеження на енергію управлюючих впливів. Оптимальне управління полягає у визначенні послідовності векторів управління $\vec{m}'(0), \vec{m}'(1), \dots, \vec{m}'(N-1)$, що мінімізують очікуване середнє значення показника якості [2, 6, 7].

Задача зводиться до знаходження оцінок для багатокрокового процесу, в результаті якого послідовно знаходяться оцінки для всіх кроків і в кожному наступному кроці використовуються знайдені оптимальні розв'язки на попередньому кроці, тобто реалізується принцип динамічного програмування [5].

Проекційні методи дослідження дозволяють одночасно і незалежно розв'язувати задачу оцінювання векторів стану системи економічної динаміки і знаходження оптимальних управлюючих послідовностей.

Література

1. Сейдж Э. П., Уайт III Ч. С. Оптимальное управление системами. М.: Радио и связь, 1982. 392 с.
2. Ту Ю. Современная теория управления. М.: Машиностроение, 1971. 472 с.
3. Марасанов В.В., Забытовская О.И., Дымова А.О. Прогнозирование структуры динамических систем. *Вісник ХНТУ*. № 1 (44), 2012, С 292-302.
4. Марасанов В.В., Дымова А.О., Дымов В.С. Проекционные методы оценки состояний динамической системы при частично наблюдаемых выходных координатах. *Проблеми інформаційних технологій*. Херсон. 2016. №1(019). С. 259-264.
5. Беллман Р. Динамическое программирование. М.: ИЛ, 1960. 400 с.
6. Дымова А.О. Исследование на чувствительность собственных значений матриц моделей динамических систем в пространстве состояний. *Проблеми інформаційних технологій*. 2017. №1(021). С. 92-96.
7. Димова Г.О. Дослідження чутливості та стійкості моделей динамічних систем. *Комп’ютерно-інтегровані технології: освіта, наука, виробництво*. Луцьк. 2017. № 28-29. С. 55-59.